

Nihat Genç'i CHP'de siyaset yapmaya davet ediyorum, çünkü...

05.09.2017

Yazar dostum Nihat Genç, geçen haftaki Adalet Kurultayı hakkındaki yazım üzerine bir yazı kaleme aldı: **"Bedri Baykam'a yanıtımdır"**

Okuduktan sonra kendisini aradım ve teşekkür ettim. Sonuçta iyi niyetinden zerre kadar şüphem yoktu, çünkü artık bu alanda 30 yıldır feleğin her çemberinden geçmiştik ve birbirimizi tanıyorduk. Onunla her zaman aynı şeyi düşünmüyor olsam da, bu aramızdaki genel dayanışmaya mani bir durum değil. Açık konuşmak gerekirse zaten bu tartışmanın böyle bir hal almasının nedeni, yıllardır ülkedeki partileri yöneten siyasilerin abartılı şekilde yanlış kararlar almalarıydı. İşin özü bu olduğu için, aynı hedefe koştuğunu bilen iki insanın, içinde yaşamaya mecbur edildiği ortamın çelişkileri, zaafı ve mantıksızlıkları nedeniyle karşı karşıya gelmeleri normaldi.

Yazıyı her zamanki gibi, kendi söylediklerinden ve geçmiş tüm makale ve eylemlerinden "emin" olan bir insanın rahatlığı ile okudum. Zaten en büyük servetim de bu faturasızlık ve mantık üzerine inşa edilmiş algı-yorum sistemim.

Nihat Genç'in yazıdaki hatalarından biri, Danton-Robespierre kıyaslamalarını bizim dönemimize, dolayısıyla CHP-Bedri Baykam ve Türkiye'deki diğer bazı aydınlar üzerinden bir kıyaslanma şablonuna oturtmaya kalkışmasıydı. Kaçınılmaz şekilde anakronik ve çelişkilerle dolu, uyumsuz bir dönem karşılaştırması denemiş Nihat.

Fransız Devrimi'nin dünya tarihine yön veren bir aydınlanma ateşi oluşturduğu konusunda hemfikiriz. Bu devrimin temel metni olan **İnsan ve Yurttaş Hakları Bildirisi**, Jefferson'un **Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi**'ndeki *"Bütün insanların eşit yaratıldıklarına; yaratıcıları tarafından onlara hayat, özgürlük ve mutluluğu arama hakkı gibi geri alınamaz bazı haklar verildiğine inanıyoruz"* cümlesinden ve halkın, istismara kalkışan despot yönetimleri devirme hakkına ve görevine sahip olduğunu belirten temel metninden esinlenerek oluşturulmuştu. Arkasında Voltaire, Diderot, Montesquieu ve Rousseau'nun da felsefeleri vardı. Mustafa Kemal'in ise, Türkiye Cumhuriyeti'ni kurarken üzerinde en çok kafa yorup model olarak aldığı çıkış Fransız Devrimi'ydi.

Genç'in kurmaya çalıştığı karışık ve uzun kıyaslama şablonlarının gidişatında kah Robespierre, kah Danton oluyorum sanırım... Ayrıca Genç'in de kendisine hangi rolü biçtiği tam anlaşılmıyor. 228 yıl ve 2730 kilometrenin, ayrı bir galaksi kadar uzak gerçeklerinde yaşananların yorumu, özellikle son Çanakkale Adalet Kurultayı üzerinden, CHP'nin son yıllardaki gidişatına monte edilmeye çalışılmış. Hadi peki, bu entelektüel çabaya da saygıyla bakıyorum. Uysa da, uymasa da...

Fransız Devrimi, öncesi, sonrası ve iç hikayeleriyle sayısız filme, romana, tarih yorumuna ve on binlerce kitaba konu olmuş dipsiz bir kuyu... Bize verdiği en esaslı ders, "Devrim kendi çocuklarını yer" sendromundan kurtuluş olmadığı. Bu, gerçekliği kanıtlanmış fiziksel veya kimyasal veriler kadar tartışılmazdır. Bu konu beni de, kendi tarihimi de etkilemiştir. Giyotin inerken dehşet içinde işlediği suçun kendisini de vuracağını bilen korku dolu Robespierre'i resmederek, 1985'te **"Danton Kanını Boş Yere Kaybetmedi"** isimli resmimi yapmıştım...

ÇANAKKALE ADALET KURULTAYI'NA GELİRSEK...

Öncelikle "Çanakkale'de ahlaksızca içki içtiler" saldırısı üstüne birkaç yorum yapmak lazım: Laik bir toplumda bira veya

şarap içmek suç veya günah kabul edilemez. Ne yazık ki toplumumuz o kadar geriledi ki, bu suç kavramı tartışılmaya bile gerek görmeden *de facto* kabul edildi! Medeni bir toplumda insanlar serinlemek için ister su içer, ister ayran içer, ister şerbet içer, ister bira içer. Dolayısıyla ben "birkaç densizin işidir" diye bakmadım. Ortalıkta, bira içip, taşkınlık yapıp, kontrolden çıkan insanlar olsaydı, bir derece bu yorumları anlardım. Hiçbir medeni ülkedeki bir kampta gece sükûnet içinde içilen bir bira olay konusu olmaz. Yobaz ülkeler hariç... Bunu herkesin aklında tutmasında yarar var. CHP'liler Çanakkale'de yüz kızartıcı hiçbir şeye girişmediler. Yani sevgili Nihat'tan o konuda ayrılıyorum. Her şey çok sorunsuz bir biçimde ilerledi.

Bu arada o 3-4 gün boyunca, orada çok güzel sahneler yaşandı. "ABANTKALE" gibi talihsiz bir benzetmeyle verilen Kurultay'da, yurdun her yerinden gelen aydın insanlar sabahtan akşama yurtseverlik içinde demokrasiye sahip çıktılar. Belki de insan görmediği bir etkinlik hakkında bu kadar iddialı laflar etmemeli. Özellikle bu yorumlar çok öznel biçimde hataya açık veriler üzerine kurulmuşsa... Önyargı, bu kadar hassas konularda ağır yanılgılara neden olabiliyor.

CHP İLE BAYKAMLARIN 70 YILA YAKLAŞAN İLİŞKİLERİ ÜZERİNE...

Uzun ve çetrefilli yollarda her parti, her zaman, herkesin istediği gibi yönetilemez. CHP'nin de son yıllarda özellikle benim veya Nihat Genç'in görmek isteyeceği şekilde yönetilmediği, gerek Deniz Baykal döneminde gerek Kılıçdaroğlu döneminde bizi veya başka sayısız ulusalcıyı çileden çıkararak karara imza atıldığı da ortada.

Fakat bazı yorum farkları getirmem lazım. Babam Dr. Suphi Baykam'ın CHP Gençlik Kolları'nın Kurucu Başkanlığını ve "Ortanın Solu"nun 1965'te ilk sözcülüğünü üstlendiği, Grup Başkan Vekilliği yaptığı Parti'de, ben de 90'ların 2. yarısında Parti Meclisi Üyeliği yaptım, ardından 2003'te de Genel Başkan adayı oldum. Parti'nin içini, doğduğumdan beri -diyelim ki Nihat Genç'ten ve Türkiye'nin %95'inden daha iyi bilirim.

Genç'in söz ettiği konularda, en sert çıkışları yapan Partililerden biriyimdir ve bunu herkes bilir. FETÖ, PKK ve 2.

Cumhuriyetçilere karşı benden daha çok kavga etmiş insan zor bulursunuz. Zaten 19 Aralık'ta da şikayetçi olduğum VIP Dinleme Davası'nda, bana karşı kumpas kuran çete hakkında Silivri'de davaya katılacağım.

Parti'nin geçmişine bakarsak, 1989-90 ekseninde 163. maddenin sorumsuzca kaldırıldığı SHP döneminden 1994'teki sorumsuz ötesi solda bölünmeyi durdurmak için aylarca sabah akşam yaptığım çalışmaya kadar, tüm Parti Meclisi Üyesi olduğum dönemden, Genel Başkan adaylığı kampanya dönemime kadar, her zaman Parti'de Atatürkçü görüşü öne çıkarmak, yobazlık ve bölücülükle mücadele etmek için çalıştım. 2010'da Genel Merkez'e sunduğum tüzük yenileme çalışmamda ise, tüm demokratik kanalları açık bir partileşme modelinin nasıl gerçekleştirilebileceğini genç arkadaşlarla beraber en ince detayına kadar sunduk. Ekmeleddin İhsanoğlu krizinde, Parti'nin "intiharvari" seçimine karşı, Emine Ülker Tarhan'ı demokratik kitle örgütleri olarak aday çıkardık. Yaptıkları ısrarlı ve anlaşılmaz hatalara karşı, geçmişte Parti'nin Genel Başkanlarını açık mektupla istifaya davet ettim.

Tüm bu hatalı gidişatlara en ağır tepkileri Parti'nin içinden vermiş bir insan olarak, şimdi bu kritik ağır şartlarda, halka güven saçan ve moral veren Kılıçdaroğlu'nun Adalet Yürüyüşü ve Kurultay'ını görmezden gelecek halim yoktu. **Ayrıca bilmem tekrar hatırlatmama gerek var mı, bunlar CHP etkinlikleri değildi, herkese açık etkinliklerdi.** CHP rotasından farklı düşünen birçok insan da gelip katıldı, görüşlerini sundu. Burası bir CHP Kurultayı olmadığı için de herkes sükûnetle dinledi. Bu demokratik bir olgunluktur.

KADROLAR GELİR GİDER, BEN KENDİ DURUŞUMA BAKARIM!

Sonuçta, CHP konusunda ben kendi duruşuma bakarım. Genç'in de kabul ettiği gibi bu Parti'de benim de son yıllarda ön saflarda yer almam istenmemiştir. Hatta 2003'te net olarak Genel Başkanlığı almak üzere olduğum görüldüğünde trajik-komik şekilde Genel Başkan seçimine birkaç saat kala apar topar tüzük değiştirilmiş ve resmi onaydan geçmeden oracıkta yürürlüğe konmuştur. Ama bu veya başka mesafe koymalar, benim partiyle ilişkiyi asla değiştirmez, CHP'liliğimi

etkilemez. Dikkat ederseniz, birçok kadro gelir geçer ve değişir, ama ben kalırım. Hatta halk da sokakta beni hep CHP Milletvekili sanmaya devam eder. Çünkü ben zaten hissiyatımda *“milletin vekil”*yimdir. Ben inandığım Atatürk'ün Partisi'nde yoluma devam ederim. Benim Parti'ye “küsmem” lüksüm yoktur.

Genç'in yazısında beni ciddi rahatsız eden tek şey, *“dikkatli olun, öyle böyle değil, çok dikkatli olun..”* şeklinde dikkatsiz bir dost uyarısı gibi kaleme alınmış ama maalesef herhalde farkına varmadan tehdit kokan bölümdür. Tüm yazıda bir tek o bölümü, Genç'in tecrübesine ve duruşuna yakıştıramadım.

REEL SİYASETİN ACIMASIZ SİVRİLİĞİ

Kimse siyaset yapmaya mecbur değildir. Ama ister Parlamento'da, ister derneklerde, ister basında siyaset yapanlar, gerçekçi olmayan ve siyasette yalnız çözümsüzlükleri ve tıkanıklıkları değil, o dönemdeki en iyi çıkış yollarını göstermeye mecburdurlar. Reel siyaset yuvarlak laflar kaldırmaz, herhangi bir akış yanında büyük bir hata yapanlar daha sonra ömür boyu bu hata ile yaşamak durumunda kalırlar. Mesela, 1994'te birleşmemek için inatçı şekilde ısrarcı olanlar, 2003'te tüzük değiştirme rezaletine parmak kaldıranlar veya Ekmeleddin İhsanoğlu'na CHP Cumhurbaşkanı adayı olarak oy veren Milletvekilleri, ömür boyu bu ağır pişmanlıklar ile yaşayacaklardır. Keza, bugün *“CHP'yi beğenmiyorum ve desteklemiyorum”* diyenler, pasif kalsalar bile Erdoğan'ı ve bu iktidarı destekliyor olacaklardır. Bunu engelleyemezler. 2019'da Meral Akşener'i destekliyorum deseler bile, yine ancak CHP ile güç birliği yaparak bu düşüncelerini iktidara taşımayı deneyebileceklerdir. Bunu yapmazlarsa boşa konuşuyor, ülkeye ve kendilerine zaman kaybettiriyor olurlar. Yanlış anlamayın, tabii ki değerli bir anlamı vardır söylediklerinin, ama siyasette bir karşılığı yoktur. **CHP'yi kötülemek veya iğneleyerek aşağılara çekmek, Türkiye'yi kurtarmaya yetseydi, Türkiye şimdiye kadar bin kere kurtulurdu!** Mesela 2019'dan önce hala kafalarına göre yeni, ideal, ulusalcı bir parti kurmayı düşünen ve kendilerini bu şekilde avutan başka rüyalar aleminde arkadaşlarımız da vardır. Daha önce bu yolun en az on kere denendiğini hatırlamadan heyecanla bu senaryolara tekrar girişebilirler! Nihat Genç veya başkaları, CHP'nin suç dökümlerini yaparak o kapıyı sonuna kadar kapatmaya da çalışabilirler! Ama yerine başka somut bir çıkış sunamazlarsa iktidarın yoluna su taşımaktan başka bir şeye hizmet etmiş olmazlar, hem de farkına varmadan! İşte o zaman onların ne diktadan, ne şeriatından, ne hukuksuzluktan çıkış konusunda bir plan sunamadıkları ortaya çıkar. **CHP'yi beğenmeyenler ayaklarını yere basarak başka bir somut ve kitleleri ikna edebilecek alternatif sunmak durumundadırlar; sunamazlarsa demokratik bir kurtuluş planları yok demektir.**

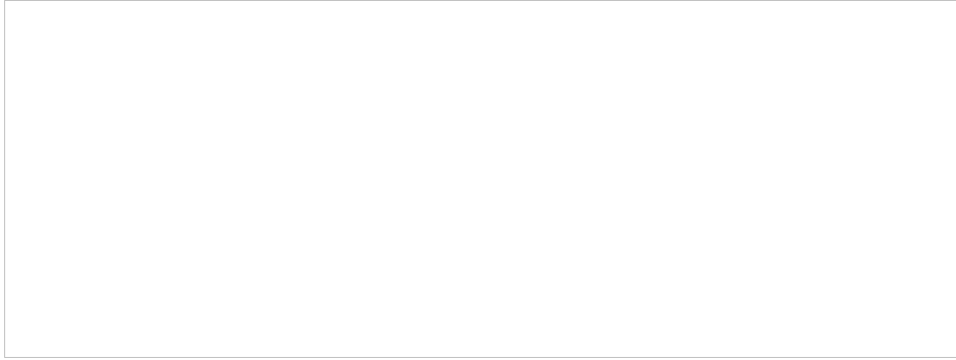
KİMSE HALKI ÇÖZÜMSÜZLÜĞE HAPSEDEMEZ!

Şimdi size, bu yanıtımın en kilit cümlesini sarf ediyorum: Türk halkını çözümsüzlüğün katı ve boşucu duvarları arasına hapsetmeye kimsenin hakkı yoktur. Örneğin “hiçbir parti oy hak etmiyor, sandığa gitmeyin” diyerek hava attığını sanan burnu havada bir “aydın” varsa, bilin ki bugünkü iktidarın en çok duymak isteyeceği propagandayı yapmaktadır! **“Yeni bir ulusalcı Parti kurup Samsun'dan yürüyelim”** diyen aydın varsa, ne kadar iyi kalpli olursa olsun, yine günümüz iktidarının oy parçalanması adına destekleyeceği bir insan olmaktan öteye geçemez. Çünkü CHP, siz ister beğenin, ister beğenmeyin, Cumhuriyet'in Atatürkçü halk tabakalarının içine nüfuz etmiş, yalnız il-ilçelerde değil, köylerde, kasabalarda, beldelerde örgütlenmiş ve o ateşi her yörede az ya da çok taşımış, içi Cumhuriyet aşkı ile dolup taşanların Partisidir. Siz isterseniz on bin kişilik salon toplantısı doldurup marşlar söyleyin, varabileceğiniz hiçbir yer yoktur. **Bu dediğinizi, Cumhuriyet'in en sağlam aydınları, Mümtaz Soysal'lar, Yekta Güngör Özden'ler, Vural Savaş'lar yakın zamanlarda denemiş, dev birikimleri ve tertemiz kalplerine rağmen, onlar bile zaman ve para harcamak dışında bir yere varamamışlardır.** CHP, Türkiye'nin çıkışını arayabileceği tek Parti'dir. Tekrar ediyorum, Akşener'in sağ-merkezden kurduğu Parti ilerlese bile, muhalefet ancak işbirliği ile bugünkü yapıyı değiştirmeye yeltenebilir. Aksi, lafı-güzaftır. **CHP'ye benden daha bağlı bir Parti'li pek bulunamayacağını herkes bilir. Ama öte yandan, CHP'yi her gereken noktada, benden daha çok ve daha sert eleştirmiş hiçbir CHP'li de yoktur.** Önemli olan, Cumhuriyet'in vicdanı ve kalbi olarak, Atatürk'ün partisini sürekli olarak doğru yörengeye çekme çabasıdır. Bu siyasi gerçekçilik ve dürüstlüktür. Evet, herkes siyaset yapmaya mecbur

değildir. Ama Türkiye için söyleyecek sözü olan cesur yürekli insanların CHP'ye girerek, Parti'yi istedikleri Cumhuriyetçi, demokrat, ulusalcı yörüngeye çekmeye çalışmaları, benim onlara somut önerimdir. Zaten bunun dışında yalnız çözümsüzlük vardır. **Bu düşüncelerle, sevgili dostum Nihat Genç'i, kefil olacağım yurtsever, Türkiye aşığı ödünsüz kimliğiyle, güzel kişiliğiyle CHP'ye davet ediyor, mücadeleyi her aşamasında Parti içinde sürdürmesini bekliyorum. Sevgilerimle....**

Bedri Baykam

Odatv.com

Bedri Baykam

Diğer Yazıları

Gladyatör kavgası gibi... İşte Nadal efsanesi

31.01.2022

"Tarihin dersleri bitmez" dedi dünyaya Rus Medvedev

13.09.2021

52 yıl sonra bu başarı nasıl geldi

12.07.2021

Djokovic yine Paris'i, Tsitsipas da gönülleri fethetti

14.06.2021

Hayal kırıklığı

21.02.2021

Sıra dışı bir terminatör

20.02.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

